

ČEKANJE

Napisao

Luka Mihailović

inspirisano kratkom pričom Horhe Luis Borhesa

20.12.2024
luka@lukam.xyz

EXT. BRANKOV MOST - NIGHT

Panorama Beograda. Sunce je skoro zašlo, ali još uvek osvetljava nebo. Gradska svetla su upaljena. Čujemo telefonsku vezu kako se uspostavlja. Obe strane slušalice zvuče kao sagovornici - mi smo neko po strani.

DEVOJKA (V.O.)

Halo?

JUNAK (V.O.)

Slušaj. Moraćeš da se skloniš iz grada na neko vreme.

DEVOJKA (V.O.)

Čekaj, misliš bukvalno?

JUNAK (V.O.)

Da, najozbiljnije. Ne otkrivaj nikakve informacije preko telefona, izvadi bateriju iz laptopa, i nemoj glasno da pričaš, igde.

DEVOJKA (V.O.)

Šta se desilo, jesi li u redu?

JUNAK (V.O.)

Ne smemo ovako da razgovaramo. Pričaču ti kad se vidimo. Ti zato najbolje idi kod onog našeg prijatelja, kod zemljaka, i tu me čekaj.

DEVOJKA (V.O.)

Kad ćeš doći? Kako da znam da si okej?

JUNAK (V.O.)

Ne smem ništa da ti kažem sad preko žice, ali doći ću. Obećavam.

Telefonska linija se prekida.

Automobil prelazi most. Na zadnjem sedištu se nalazi BEZIMENI junak, koji sa melanholijom i porazom gleda kroz prozor. Muzika minimalna ali emotivna, usamljene gitare. Početne zahvalnice se slivaju niz prozor kroz koji glavni junak gleda.

INT. ULAZ ZGRADE - NIGHT

Junak ulazi u zgradu noseći torbu, i traži i proverava određeno sanduče, uzima ključ koji se nalazi u sandučetu. Takođe uzima papir sa porukom koji je bio pored ključa. "Kao po dogovoru, primljen depozit od 3 meseca. Čučemo se za uplatu nakon toga"

Junak kreće ka liftu i ulazi u njega. Vrata lifta samo što se nisu zatvorila.

KOMŠINICA (O.S.)
Samo malo, komšija!

Mlada komšinica je ubrzala korak da stigne do lifta. Junak zaustavlja vrata, i drži ih rukom širom otvorena. Komšinica ulazi, provlačeći se pored junaka. Vrata se zatvaraju.

INT. LIFT - NIGHT

KOMŠINICA
(malo posramljeno)
Hvala.

Okreće se blago ka konzoli iza sebe.

KOMŠINICA
Koji ste Vi sprat?

JUNAK
Ne znam, onaj na kome se nalazi stan broj 73.

KOMŠINICA
Nije valjda? Pa ja sam broj 72.

Komšinica stiska dugme za 13. sprat.

JUNAK
Eto, mali svet.

Junak se nasmejao blago i učtivo. Lift kreće.

KOMŠINICA
Dakle, napokon neko novo lice na spratu, a?

JUNAK
Ovaj ahm... nisam za stalno, ovde sam neko vreme samo.

KOMŠINICA
Oh, hmm...

Komšinica se zamislila na sekund, skoro kao da je zbunjena.

KOMŠINICA
Svakako, drago mi je.

Komšinica pruža ruku da se rukuje.

KOMŠINICA
Ja sam-

INT. SPRAT ZGRADE - NIGHT

Vrata lifta se otvaraju, komšinica i junak izlaze.

JUNAK

Dakle, otključan nam je krov kažeš?

KOMŠINICA

Da, ja obožavam krovove, moraću da ti pokažem jednom.

JUNAK

Sutra uveče možda, ako se ne komiram.

Junak gura ključ u bravu.

KOMŠINICA

Važi. I laku noć, baš mi je drago što smo se upoznali.

JUNAK

Takođe.

Junak ulazi u svoj stan.

INT. JUNAKOV STAN - NIGHT

Junak pregledava stan. Upućuje se ka spavaćoj sobi, gde ostavlja torbu kraj kreveta. Vadi napravu sa antenom iz torbe, i kreće da antenom prolazi kroz čoškove i zidove stana.

INT. SPRAT ZGRADE - NIGHT

Lift se spušta ka prizemlju.

EXT. SAN GRAD - DAY

Junak se nalazi u nekom apstraktnom delu grada (poljana ispred FDU). Posmatra senčane figure iza sebe, koje idu za njim. Pokušava da beži.

INT. SAN JUNAKOV STAN - NIGHT

Junak iz ladice pored kreveta vadi pištolj, i puca na svoje napadače. Pucanj ga budi.

INT. JUNAKOV STAN - DAY

Junak se budi iz košmara.

EXT. NADVOŽNJAK AUTOPUTA - NIGHT

Junak džogira, pogled "Geneksa" i Beograda se pruža iza njega. Zastaje da se divi pogledu, gleda telefon koji

zvoni, i vraća ga u džep. Montaža telefonskih poziva počinje.

Čujemo zvuk uspostavljanja telefonske veze.

KOMŠINICA (V.O.)

Hejj, ovde tvoja omiljena komšinica.

(nasmije se)

Šta radiš. Jesi li slobodan u subotu sad možda?

Ne čujemo odgovor druge strane.

INT. JUNAKOV STAN - DAY

Junak trenira unutar svog stana. Trbušnjaci, sklekovi, zgibovi.

Čujemo zvuk uspostavljanja telefonske veze.

KOMŠINICA (V.O.)

Halooo, pogodi ko ne radi sutra.

Hoćeš napokon da popijemo kafu jednom?

INT. KOMŠINICIN STAN - NIGHT

Komšinica u bademantilu, sa viklerima. Gleda u katalog i drži fiksni na ramenu.

Telefonska veza se uspostavlja.

KOMŠINICA

Slušaj, ako te smaram slobodno reci.

Ali sad mi treba pomoć da izaberem poklon.

Nešto vremena je prošlo, i junak je sada pored komšinice, koja je još uvek isto obučena. Junak pokazuje prstom na katalog.

JUNAK

Taj. Definitivno.

KOMŠINICA

Misliš, a?

JUNAK

Znam. Veruj mi.

INT. JUNAKOV STAN - DAY

Junak je na laptopu za trpezarijskim stolom. Pored njega su neka pisma i koverte.

Telefonska veza se uspostavlja.

KOMŠINICA (V.O.)

Otvori ulazna vrata.

Junak otvara ulazna vrata. Komšinica drži tanjir pun sa kockama isečenog kolača.

KOMŠINICA

(vedro)

Imala sam slobodan dan, pa kao, za useljenje, kao u filmovima što rade.

Junak ne može da sakrije osmeh sasvim.

JUNAK

Joj, ubiću te, nisi trebala.

Uzima kolače iz njene ruke.

JUNAK

Ovo nije takva vrsta filma.

EXT. CENTAR GRADA - DAY

Gradske ulice, vazdušni snimci, nadzor. Čujemo telefonski razgovor koji je prisluškivan kao naracija preko.

KOMŠINICA (V.O.)

Halo, hej, šta radiš danas, da nisi slobodan možda?

JUNAK (V.O.)

Ništa naročito, idem do grada malo. Osim toga slobodan sam, da.

KOMŠINICA (V.O.)

E taman onda, ako nećeš do kasno. Ja završavam smenu uveče, pa da ti pokažem pogled sa krova kad se vratim kući.

JUNAK (V.O.)

Hm, hajde nek' ti bude. Da se ne žališ kasnije okolo kako neću nikad da se družim ni sa kim.

KOMŠINICA (V.O.)

Super, vidimo se!

EXT. ULAZ BIOSKOPA - DAY

Junak šeta ulicom, gleda u nadzornu kameru iznad ulaza u bioskop, i zatim ulazi u bioskop.

INT. BILETARNICA BIOSKOPA - DAY

JUNAK

Čuo sam da se daje nešto dobro večeras?

RADNIK

Da, već vidim da će Vam se svideti.

JUNAK

Može karta.

INT. BIOSKOPSKA SALA - DAY

Film već uveliko traje. Junak ulazi i seda u jedan od poslednjih redova. Posmatramo junakove reakcije, koje ukazuju na to da već može da predvidi radnju filma.

EXT. ULAZ BIOSKOPA - DAY

Gradski život se odvija nesmetano i normalno.

INT. BIOSKOPSKA SALA - DAY

Junak ustaje, i diskretno napušta salu.

EXT. JUNAKOVA TERASA - NIGHT

Junak i Komšinica pijuckaju neko pivce, flaše alkohola su spremne i otpečaćene oko njih.

KOMŠINICA

(vedro)

Jednom napokon da se nahvatamo čoveče. Počela sam da mislim da me izbegavaš!

JUNAK

Tek sad ti je palo na pamet? Ma neee, nema šaaanse.

Oboje se nasmeju.

KOMŠINICA

Ne, ali zaista. Ako sam mnogo naporna, slobodno kaži.

JUNAK

Veruj, da si mnogo naporna, ne bi ni mislila to, niti bismo bili ovde.

KOMŠINICA

Ako ti tako kažeš... Nego, šta ima ovako, nema te po cele dane čoveče.

JUNAK

A malo trening, i tako to. Treba biti spreman uvek. Pa onda malo radim sa strane, i tako, ništa specijalno.

KOMŠINICA

I ček', nikada mi nisi rekao. Gde si bio pre ovoga, čime si se bavio, i tako to.

JUNAK

Eh sad, ne bi li svi da znamo sve.

KOMŠINICA

Što, ne želiš da pričaš o tome?

JUNAK

A nije nužno da ne želim... koliko ne smem prosto. Ne bi bilo pametno.

Komšinica ga gleda začuđeno.

JUNAK

Mislim, mene baš briga, nego zbog tebe. Razumeš?

Komšinica ga gleda nemo, kao da očekuje da on nastavi da priča. Junak izdahuje sa naporom.

JUNAK

(duboko i polako, sa značajem)

Jednom sam počinjao ispočetka... Više puta zapravo. Ostaviš sve i svakoga koga imaš... jebiga, moraš, kada osetiš vrelinu iza čoška. Novi grad, novi stan, novi "ti", iako te prošlost prati.

Komšinica ga gleda sa punom pažnjom.

JUNAK (CONT'D)

Jedino je pitanje, šta ćeš reći da utešiš sebe, a šta ćeš reći drugima koje si poznavao. Da li ćeš im uopšte reći...

KOMŠINICA

(mekano)

...postoji li neko kome si hteo da kažeš nešto, a nisi?

JUNAK

Rekao sam bio koliko sam smeo, ali da... bila je jedna. Jebeš sve ostalo, ona je jedina stvar koja je davala značaj ičemu. Sećanja na nju, i njeno telo, još uvek me progone.

INT. FLASHBACK KOLA - NIGHT

Junak vozi BMW, dok DEVOJKA sedi na suvozačevom mestu.

JUNAK (V.O.)

Neke devojke, samo ih upoznaš, i znaš - to je to. Od ovoga ne može bolje, kraj.
A onda uđeš u neke priče. I onda se čuje za tebe, kažu da počneš da talasaš. I zato želiš da se udaljiš...

INT. FLASHBACK SPAVAĆA SOBA - NIGHT

DEVOJKA je razgoljena, u erotskim pozama kao model, prekrivena da ne bude neprikaldna. Očito su ova sećanja lepša od bilo kakve stvarnosti.

JUNAK (V.O.)

U međuvremenu, vidiš šta se dešava onima koji ne rade stvari kako im se kaže. Zato shvatiš... da, zaista može da te pojede mrak. Iii...

KOMŠINICA (V.O.)

I onda?

JUNAK (V.O.)

Onda je bilo sve, i na kraju ništa.

EXT. SAN KOMŠILUK - DAY

BMW upaljenih farova se pojavljuje od iza ugla. Približava se junaku, staje, izlaze dve senčane figure koje prilaze junaku.

INT. SAN JUNAKOV STAN - NIGHT

Junak iz ladice pored kreveta vadi pištolj, i puca na svoje napadače. Pucanj ga budi.

INT. JUNAKOV STAN - DAY

Junak se budi iz košmara.

EXT. ULAZ ZGRADE - DAY

Komšinica i junak prilaze ulazu zgrade sa kesama punim od kupovine.

KOMŠINICA

Stvarno nisi trebao da se cimaš da nosiš sve to. Dovoljno mi je što ćeš doći i što ćeš biti tu, i da napokon upoznaš mog momka. E, i rekao je da mu se mnogo dopada onaj kajš, bio si upravu izgleda!

JUNAK

Ih, nema na čemu, bre. I zaista, rođendani su jednom godišnje samo, to je za mene svetinja. Naravno da ću pomoći kako god, makar-

INT. AUTOMOBIL NADZIRAČA - DAY

Kamkorder koji je postavljen na stativ unutar kola snima iz daljine junaka i komšinicu. Nastavljamo da čujemo njihov dijalog, ali izdistortisano, kao kroz neki snimač glasa.

JUNAK (CONT'D)

...nosio pet kila žestine i sokova, kao mazga.

KOMŠINICA

Ne zaboravi samo, to što nosiš ima sve i da se popije sutra.

INT. JUNAKOV STAN - NIGHT

Junak mota kutiju u ukrasni papir za svojim radnim stolom. Otvara fioku da uzme selotejp, i pored makaza i selotejpa, vidimo i njegov pištolj.

KOMŠINICA (V.O.) (CONT'D)

Ne dozvoljavam loš, a niti slab provod za svoj rođendan.

JUNAK (V.O.)

A dozvoljavaš li da mi kažeš šta bi htela za svoj divan dan?

KOMŠINICA (V.O.)

Samo da dođeš sutra na proslavu, da se malo družiš sa ljudima za promenu, to bi mi bilo najdraže. A ovako konkretno, joj... ne znam. Možda ako nađeš negde...

Zvuk se prekida, neko je ugasio snimač glasa koji je do sada snimao.

Junak stavlja zamotani poklon po strani stola, i gleda na zidni sat. Trenutno je 23:40h.

JUNAK

(sam sebi, tiho)

Sutra provod, a? Što da ne, malo za promenu.

Zvuk sata koji kuca ispunjava prostoriju, dok se naš pogled približava sijalici koja gori.

EXT. SAN KEJ - DAY

Sunce na nebu gori. Mračne figure su u daljini, i prilaze ka junaku. Sat još uvek kuca.

INT. JUNAKOV STAN - NIGHT

Sat još uvek kuca. Dve senke prelaze preko kreveta junaka dok bacači senke prilaze krevetu. Junak u krevetu okreće leđa mračnim figurama koje su ušle. Figure ga posmatraju nemo, nepomično. Sat je otkucnuo poslednji put.

CUT TO BLACK.